

Edebiyat Defteri

KUMCUOĞLU -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
30 Temmuz 2024 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

KURU BİR ALLAH'A ISMARLADIK

Ayrılık yüklü kervanlar kol gezerken,
Yamaçlarımı sardı mâhur bir kimsesizlikle benzin.
Kuru bir Allah'a ismarladıkla,
Koca bir geçmişi tek başına bitirdin.

Dışinden tırnağından artırıp,
Koca koca dertleri inşa ettin kabrime.
Sen de herkes gibi terk ederken beni,
Ağrı gibi yerleştin zihnime.

Şu melankoli girdabında yanarken,
Aynanın buğusuna yapıştı kalem kaşın.
Göğsümün bendine çökerken hayalin,
Bir yarımılık içinde bıraktın.

Darağacıma astığın Allah'a ismarladık,
Ruhumda açılmış kara bir delik.
Hüzzam makamında bir şarkıyla,
Aksin karşıma dikilir her daim dimdik.

Başımın üstündeki beyaz gelinliğin kefen,
Güz yaprağı gibi kondu yüreğime.
Acının dişlileri arasında,
Bir çatı daha kaç kere devrilebilir ki üzerime?

Gidişinden sonra dünyadan el etek çekmiş gibi,
Şakaklarında kendi içime çekildim.
Bir mum gibi sessiz sessiz,
İçine yanıp yanıp gelirsin diye yolunu bekledim.

Ben ipek teninde soluklanırken,
Omzumu başına yastık etmek istemiştin.
Hasretin vakitsiz yağın yağmur gibi geldi,
Sızdıkça camdan evime tükendi takvimde günlerim.

Ömrümün bittiğinden habersiz bir gün çıkagelirsen,
Geç kalmışlığın verdiği pişmanlıkla.
Mezarımın taşına birkaç damla yaşla tutunur,
Sımsıkı sarıldığım hayaline gömülürsün ayıla bayıla.[italik]

Halil Kumcu
19 Temmuz 2024, Cuma, Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555403/kuru-bir-allah-a-ismarladik.html>

SENDEN GERİYE

Apansız uyanır gece yarıları,
Göğsümün duvarına kazıdıklarım.
Avuçlarımdan yalınayak geçerken,
Denizden yeni çıkmış balık gibi çırpınırım.

Demir atmış özlemin içime,
Uzak ülke kırpıntılılarıyla çöker.
Ürkek kınalı tavşan gibi,
Volta atan martılardan bihaber.

Bir ceylanla ağlaşır penceremde,
Dudaklarındaki nemli ılık.
Masmavi gökyüzündeki ak bulutlar,
Susun, bağrıışmayın artık.

Yollar çağırıyor şimdi beni,
Sokaklarda karabasanlar dolaşiyor.
Bir yağmur loşluğu içinde,
Rıhtımdan her gün bir gemi kalkıyor.

Yalnızlık kalleşçe
Bıçaklamış aşk damlalarını.
Bir balıkçı teknesinin ardına takılmış,
Can verdirtmiş saçımın aklarını.

Gecikmiş saatler çalmış zamanlarımı,
Koşar yelkovan ardım sıra benim.
Radyoda hep o bilindik şarkı:
"Ben seni unutmak için sevmedim."

Sevdim de ne demek,
Bir serçenin gözyaşı kadar.
Sakın ha, sakın ha! Bilmez misin,
Serçeler ağladıklarında uçmağa varırlar.

İçimde ölümcül bir hülya,
Aşkımı kayıp bir limana taşıyor.
Bir mahkûm gibi, kâh kıyıda, kâh sular üstünde,
Kâh havada kelebeklerle uçuşuyor.

Henüz demi kırılmamış bir bardak çay yudumluyorum,
Karşımda ahşap çerçevesi bir ayna.
Gözlerim köşelerine sıkıştırılmış,
Birkaç tane siyah beyaz fotoğrafa aşına.

Derken bir gün kabrimde,
Baharı ertelenmiş boynu bükük bir karanfil açar.
Mazimden ne kalmışsa senden geriye,
Ağlamaklı bakışların altında yırtar, atar.

Halil Kumcu
23 Temmuz 2024, Salı, Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556240/senden-geriye.html>

DARGINIM

Kaldırımlar acıtıyor içimi.
Yâr'sız bütün sokaklara dargınım.
Yokluğun üşütür ıssız şehrimi,
Ben sana değil kendime dargınım.

Çareler çaresiz kaldı yarama.
Hançerle saplandın kara bağrıma.
Akşamla düşer bakışın aklıma,
Sükutlar giyinmiş dile dargınım.

Konuşsam da kimse laf anlamaz ki.
Sözlerin bilmece çözülmez sanki,
Derin kuyularda yankı oysaki.
Sevgiyi çalmayan saza dargınım.

Kalemin sessiz çılgına düştüm,
Köşe başlarında seni düşündüm.
Senindir senin sol omzumla göğsüm,
Sensiz geçen günlerime dargınım.

O eskimiş takvim yapraklarından,
Hayatın mazi tarafında kalan,
Tozlu raflardan gözlerime yağın,
Yangına dönmüş ateşe dargınım.

Gönlümde yankılanan ezgiler var,
İçten süzülen ilk damlada o var.
Sabahlarla uyanan hasreti var,
Bir türlü açmayan güle dargınım

Dört bir yandan sardı meçhul anılar,
Yaralı kalbimde yanan kor köz var.
İhanet dinmez sıklıklarla boğar,
Harflere yük olan dile dargınım.

Bu bedenimin can suyu çekildi,
Taşa toprağa kokunla ekildi.
Senelerce uğruna sürgün yedi,
Vefadan yoksun yıllara dargınım.

Rüzgârla savrulan yaprak misali,
Yaşla uyanan yasak düş misali,
Notalarla yazılan aşk misali,
Yalan dolan boş sözlere dargınım.

Kumcuoğlu, üç beş tel kırık kesik.
Seni anlatamam, notalar eksik.
Aşkın sen hâlinde dokurum mekik,
Melodisiz her tınıya dargınım.

Halil Kumcu
24 Temmuz 2024, Çarşamba, Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556614/darginim.html>

AKREP VE YELKOVAN

Akrep ve yelkovanın kovalamacasında
Bir kum saatinin içine hapsoldün
Aşkına müebbet yemiş kalbinde
Hücrelerine kadar her anımı sayıklıyorsun

Gülümsemenin parmak izi gibi
Gecikmişliğin hüznü var düşlerinde
Çocukluğundan kalma aşk yarasının izleri
Tütün gibi kokuyor hâlâ ellerinde

Yüreğine çörekleniyor
Meçhul yalan gibi bir şey
İçinde kocaman bir boşluk
Ben sandığın her şey

Bir gün gideceğim
Buhar olup uçacağım aklından
Canından can giderken
Bana dair anıların bir bir silinecek hafızandan

Elini göğsüne yerleştirip uyandım diyeceksin
Gördüğüm gerçek olmayan bu rüyadan
Ben kalbindeyken gömülürsen
Bana takılı kalacak mezarındaki zaman

Bu omzundaki tanıdık hüznü
Boğazına bir yumruk gibi oturacak
Her şeyi baştan yeniden kurmak
Diken üstünde yaşamak gibi imkânsız olacak

Düğüm yaptığın akreple yelkovanın izinde
Başboş dolaşan o his
Hep sana âşık olarak kalacak
Bir kum saatinin döngüsünde bilakis

Bir sarmaşık içinde
Aşkımın bin bir hâlinde rastladığım dilber
İçten kemiren sinsî bir kurt
Sokulup da adımları fısıldayarak deşer

Sevdanın türküsüyle gün doğar ufukta
Gecenin karanlığında yıldızlara dokunur
Her nefes alışında beni bulurken
Hayalindeki resmim gözlerinde kahrolur

Halil Kumcu
30 Temmuz 2024, Salı, Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557679/akrep-ve-yelkovan.html>